

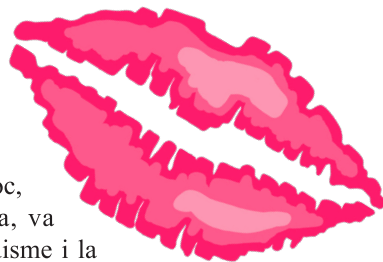

Publicació especial Diada de Sant Jordi 2025
23 abril del 2025

Il·lustració de la coberta: Catherine Broch
Compaginació: Cristina Rodríguez
Imprès a la Imprimerie Catalane, Perpinyà
Obra gratuïta. Ouvrage gratuit

TOT BEA

En memòria

Bea (Beatriz i també Beatriu i Béatrice) Ortega, nascuda el 30 d'octubre del 1967 a Casablanca al Marroc, de pares amb doble ciutadania, francesa i espanyola, va créixer entre els seus familiars, enriquida pel multilingüisme i la multiculturalitat. Després d'una terrible malaltia a la qual va oposar la força de la seua creativitat, estimant, escrivint, cantant, ballant, fent vídeos, nos va deixar el 10 d'octubre del 2015. Com més l'acorrallava la malaltia més pensava en relacionar-se amb els altres, com per fer memòria del seu passatge impactant par la Catalunya del Nord.

Multilingüisme, multiculturalitat

A partir de 1968, els Ortega s'instal·len a Barcelona, on la Bea serà alumna del Liceu francès. Les veus, catalana i castellana –vibració entranyable de la iaia paterna– van lligades al francès, llengua vehicular de la família. La Bea en té una mestria perfecta, les parla, com tres idiomes nadius. Les parla i també les canta. I com que per ella cantar és “comunicar amb tota l'ànima”, solia retorquir a qui li plantejava per què no l'anglès: “no pots utilitzar una llengua amb la qual no respires”.

Com més llengües hom té, més comuniquen entre elles i amb d'altres, construint ponts, passarel·les, enllaços culturals, diu la teoria lingüística. Bea Ortega n'és un exemple preciós: vivia pregonament les seues llengües i cultures que xerraven entre elles. Eren el seu capital emocional i se n'obria al món per mitjà de la cançó.

Era el seu capital d'obrir-se més al món per mitjà de la música i de les seues parles. No se volia tancar dins l'una o l'altra, feia servir tot el seu potencial de paraules, sia del pare o de la mare o de l'àvia o del seu currículum escolar, universitari, professional. Això fa que, sensible a l'apagament de la veu catalana al Rosselló que va descobrir a Perpinyà seguint cursos al departament de Català de la Universitat, va prestar el seu saber, naturalment, a l'ensenyament del català, a la cançó catalana, a la llengua que patia més discriminació i la amb la qual respirava!

El 1994, titular del CAPES de català (capacitat a ensenyar la llengua en liceus i col·legis) va ser professora de català, i castellà en complement. Va ensenyar, magistralment, amb una empatia rara pel seu alumnat, que prou li ho tornava.

Va ensenyar i alhora va escriure i cantar, sola, amb alumnes, fent projectes, fent-se ella mateixa la promoció a prop de les instàncies locals o cap al Sud de Catalunya. Acompanyada amb una colla de músics professionals de bon nivell entre els quals va conèixer el seu amor i company de vida, Frederic Tarradellas. Era l'any 2000 a un concert al llac del Soler. Tenien molts punts en comú i sobretot una sensibilitat

musical, humana i artística. També compartien les mateixes llengües i cultures entre Països catalans i França. Se van estimar molt, se van fer suport mutu, compartint la felicitat de l'instant, camí de tot, de joies i de corones d'espines. Ell li feia les composicions musicals, la cuidava, l'acompanyava en un ambient càlid, reconfortant, amorós i viceversa. Discret i profund, la va acompanyar fins al final, li va fer suport atenent-la en la vida compartida.

La música

A la Bea li ve de lluny la passió del so. Nineta, ja cantava amb un desodorant a la mà a tall de micro.

I arribaran a la maduresa **APOLIT, BRITT et BEA, BARROCK i KARMA**, grups que lidera o amenitza amb veu càlida.

A la dècada del 1990 havia esclatat un estil de música totalment diferent: el rock català. L'any 1991 Sopa de Cabra, Sau, Sangtraït i Els Pets van aplegar més de 22.000 persones al Palau Sant Jordi de Barcelona. Però la Bea feia més aviat rock-folk, bossa, inspirada de grups com La Coixinera.

El 1995, després d'haver fet de vocalista en orquestres de ball, Bea Ortega, com s'hi havia compromès si aprovava el concurs de professora, crea un grup de rock. El bateja **APOLIT** per marcar la seua voluntat de reflectir la parla rossellonesa i d'ancorar el seu grup a la Catalunya del Nord. "Apolit", eixit de l'occità "a polit" a més a més, és d'aquell polsim de mots que resisteixen els embats forasters, com espantar, eixorit o carall. "Apolit" incita a anar en compte, i també amb "modos", amb moderació i paciència per fer-ho bé. El llevat com la llevadora fan el treball lentament, a poc a poc, apolit. Volia dir que la Bea sabia la dificultat que tindria a sortir el català de la seua representació de llengua pintoresca, pagesa, jubilada? Vol revifar el català septentrional decandit, mostrar-ne la modernitat, animant a fer el pas, fins i tot una camada grossa, cap al pop-rock.

El 1997 el grup és semifinalista al concurs de maquetes de la revista *Enderrock*. Aleshores actuen al Port de Barcelona, a Vic i diversos festivals de Catalunya Nord.

El 1998 la Bea es produeix al Mediator amb els seus alumnes del col·legi de Ribesaltes.

El 2003 és la trobada amb la Britt Gandelli altra cantant, baixista i compositora amb qui farà un tros de camí musical, sota el nom de **BRITT et BEA**. El 2008, un CD de les dues co-cantautores, gravat en 20 exemplars, recompensarà els llorejats del concurs de poesia catalana del Rectorat de Montpeller. Sota el lema "Música sense fronteres", cançons com "Barcelona", "L'Île Maurice", "Perpinyà", "Dar Beïda", se t'emporten en un veritable viatge entre l'aquí i el més enllà.

El 2010 Bea Ortega participa en el *Festival Sirocco* de Perpinyà en el marc de *Musiques du monde*. Després del projecte rock **Apolit** i el duo intimista amb Britt

Gandelli, el viatge continua amb textos catalans, espanyols i francesos acompanyats per guitarres, contrabaix i percussió en un estil més groove.

El 2012, en el marc de les propostes musicals, *Les dimanches du Conseil Général* actua a Perpinyà, Cotlliure...

Cantarà també amb un altre grup, **KARMA**, músiques de film jazz, funky, rock. I en un eclecticisme de llengües i cultures mentre “el duende” la porta també cap al flamenc, que vocalitza i balla.

Darrere la cortina de la cançó hi ha la seua poesia. Intenta dir la immediatesa, el que no es pot ni copsar ni conciliar, el limitat i l’il·limitat del cel, el clarobscur, el que se sap, el que s’escapa, tot el que fa l’alè de la lletra musicada.

La vida artística i professional, un nus

De la seua vida artística en fa beneficiar els alumnes, els joves, els adults: “en tots dos casos he de convèncer un públic” diu. En un poema francès compara l’escenari a la tarima de professora. No hi ha cap dissociació de les funcions psíquiques, fa prova d’unitat, coherència total, en els oficis de representacions i en les llengües.

És veritablement una connexió amb la seva ànima poliglota.

A l’últim CD *Musik d’ici et d’ailleurs* ix el nom “ BEA” d’un vegetal blau del qual penja una botina amb talons, igual de blava, amb uns llavis pintats en la lletra “a” de Bea: BEA ancorada en aquests signes blaus de feminitat, la dona BEA, el cant pur i la pura bellesa.

Coleta Planas, poeta, ex-consellera pedagògica de català

CANÇONS

[La lletra de les cançons de la Bea, sovint recuperada d'orella, no és pas del tot segura. Els dubtes s'assenyalen en gris. També manquen noms de músics... mancances que se podran corregir en versió digital amb l'ajuda de tots i totes.]

COLOR TARONJA

Lletra: Beatriz Ortega

Música: Tween

Asseguda en aquest banc
miro la gent passar,
semblen putxinel·lis
que no saben on van.

Aquest suc no és de taronja
té gust de solitud
farta estic d'estar immòbil. (bis)

Són les deu i no ets aquí.
Espero que el semàfor passi al verd,
si no la il·lusió es perd.

I si anés a maquillar-me una mica més?
Espereu-me i vinc després! (bis)

Amb tota la cara refeta
ara em sento millor,
perquè sempre una dona (bis)
sense maquillatge
nua se sent.

Sempre estic esperant
entre el vermell i el verd,
farta estic d'estar en taronja. (bis)
Són les dotze i no ets aquí.

Espero que el semàfor passi al verd,
si no la il·lusió es perd.
Si has conegut una altre noia
sigues sincer,
però mai jo t'ho perdonaré.

Ara estan tancant el bar,
queda el fum del tabac.
Demà sortirà el sol
però jo m'hauré quedat de dol.

Asseguda en aquest banc
miro, miro la gent passant, passant...

INSOMNI

Lletra: Beatriz Ortega

Música: Tween

Són les tres del matí
i jo no puc dormir.
És un malson que em persegueix
de dia i de nit.

Com es pot viure
sense que es tanquin el ulls,
anant contemplant un món
on s'atura la llum?

Que innocents són els dies feliços!
Que beneits són els temps de frescor!

Quant de temps
creient en els somriures
que tan sols són a dos.

Són les tres del matí
i jo no puc dormir,
el cap espès de boires
em fa resistir.

Un terratrèmol sembla
que m'estigui devorant,
potser perquè a l'interior
quelcom canviarà.

Que innocents són els dies feliços!
Que beneits són els temps de frescor!

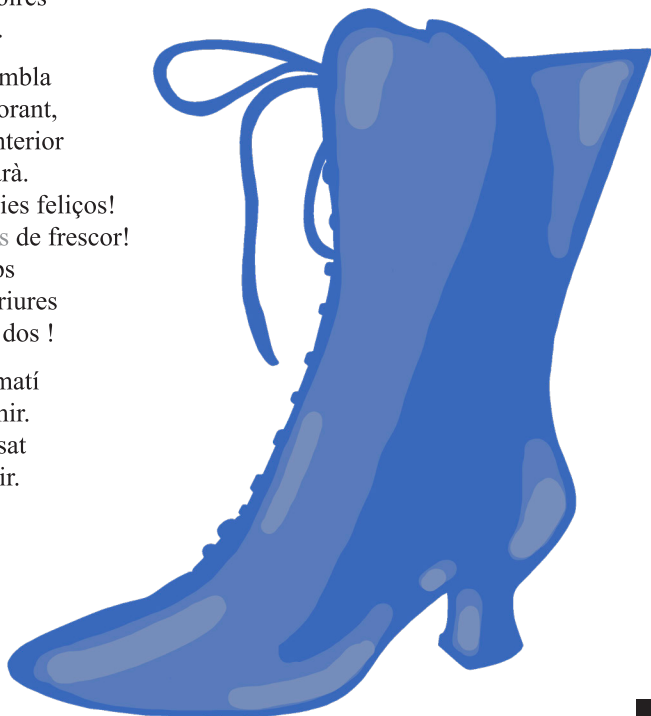
Quant de temps
creient en els somriures
que tan sols són a dos !

Són les tres del matí
i jo no puc dormir.
Esborrar el passat
no es pot assolir.

Només avançaràs
amb el convenciment
i les males passades
t'acaben colpit.

Que innocents són els dies feliços!
Que beneits són els temps de frescor!
Quant de temps
creient en els somriures
que tan sols són a dos!

Que beneits!
Que innocents!
Que tan sols són a dos!

DE DOL

Lletra: Aleix Renyé i Beatriz Ortega

Música: Patrick Badet

No he enviat les invitacions,
són aquí, de negre,
resta els records.

Però les llàgrimes de rom
fingeixen penes i dolors.

Parlo baix, *exam*
bona sort!

S'està bé a dalt del cel
jugant amb els estels,
rínxols de núvols rebels
i el sol cremant arrels.

Hi ha qui sanglota de veritat,
qui fingeix,
qui plorisqueja el pecat.

La rosa traïdora m'ha tocat
només del *seure*
ha arrufat
la veu el seu posat frustrat.

S'està bé a dalt del cel
jugant amb els estels,
rínxols de núvols rebels
i el sol cremant arrels.

Ara sentint el penediment
vaig enrere, i tan poc feliç
de mala jugada, neta i vermella,
jo ja soc lluny d'aquests
torments,
us deixo la vida, mala gent!

S'està bé a dalt del cel
jugant amb els estels,
rínxols de núvols, rebels
i el sol cremant arrels. (*bis*)

S'està bé, s'està bé, s'està bé, oh
s'està bé...

ODA A JOAN PAU GINÉ

Lletra: Beatriz Ortega

Música: Beatriz Ortega i Britt Gandelli

Avec Britt, nous avons composé cette chanson en hommage a Joan Pau Giné, dix ans après son décès. Joan Pau Giné (1947-1993) était le Brassens nord-catalan. Il chantait l'amour de la nature, l'amour de la langue et de son pays.

Vetllades infinites
entre riures i guitarres.
La nit es fila
mig borratxa de cançons.

La teua caputxeta roja
ja fa anys que me demana
com no has pogut canviar
el curs de la teua història
secreta al vent.

Amant del vi, amant dels mots
deixa encès el foc,
de Bages fins a més enllà
passant per Perpinyà
tothom recorda « Adiu, ça va ? »
i el teu tarannà,
el teu alè ben català.

La natura encara balla
com un etern homenatge
als teus cants tan delicats.

Mots de sentir, mots de verí
que deixen gust del teu país
que van dels grans fins als pitits,
desafiant les barreres del temps.

Amant del vi, amant dels mots...

D'ençà que vas marxar,
d'ençà que queia en el calaix,
la poesia que vas deixar per demà
i que mai no muntarà, no muntarà...

Amant del vi, amant dels mots...

DESORIENTATS

Lletra: Bea Ortega

Música:

Desorientats de la vida,
qui ens mana i qui ens guia?
Quines veus ens controlen?
Quines crides ja ens confonen?

Dis-moi que je fais fausse route, fausse route
oui je joue...
mais toi tu connais peut-être, sans doute,
la feuille de route.

Desviament obligatori comença a sofrir,
canvi de sentit prohibit, ara segueix complint.
Corba perillosa, poca visibilitat.
No te'n vagis que no tens ni cap prioritat,
Atura't, calculat, calculat...

Qui controla qui arplega?
Que ni el temps tampoc ens queda.
Com farem per viure en obres,
cedint el pas a l'angoixa?

Dis-moi que je fais fausse route, fausse route,
oui je joue...
mais toi tu connais peut-être, sans doute,
la feuille de route.

Desviament obligatori comença a sofrir,
canvi de sentit prohibit, ara segueix complint.
Corba perillosa, poca visibilitat,
d'un americà no tens ni la prioritat.
Atura't, calcula, calcula, calcula, calcula...
Corba perillosa, poca visibilitat,
d'un americà no tens ni la prioritat.
Desviament obligatori comença a sofrir,
canvi de sentit prohibit, ara segueix complint.
calculat calcula...

BARCELONA

Lletra: Bea Ortega

Música:

Carrers que formiguegen
en català, en castellà, en harmonia
dolça barreja subtil
de dues llengües precioses.

Un tomb per les Rambles
multicolors i efervescents.
A la Boqueria em fan l'ullet
unes maduixes carneses, carneses.

Quant em manques, quant em triga
retrobar-te Barcelona!
Dolços instants compartits,
a la ment et tinc gravada
Barcelona, Barcelona, Barcelona...
escolta aquest cor que t'enyora.

Ones de mosaic i de pedra,
casetes de nata i xocolata,
Gaudí em transporta
en un deliri sinuós.

Uns instants serens al port,
llueixen escates d'argent
sota el mirar de la lluna
sento pujar el mar endins.

A la Plaça Catalunya
m'han torbat la ment
els meus amors d'adolescent.
L'estrella és testimoni
de les cites més ardents.
Passen coloms indiferents.

Barcelona, Barcelona...
escolta aquest cor que t'enyora.

ODA A PAU CASALS

Lletra: Beatriz Ortega

Música: Hervé Langlois

Si tinguéssim el cor de Pau Casals,
ens fariem petits
per a més dignitat.
Que s'acabin les lluites,
aquí ningú és més fort.
Tan sols queden els plors
i vestir-se de dol.

Per què moren civils?
Per què odi i patir?
Si la vida ens dictava
solament compartir.

(bis)

Si tinguéssim el do de Pau Casals,
en una gran simfonia
gronxariem les pors.
Ai! pobrets dels avars,
orgullosa ceguera,
la mort us tornarà
a l'essència mateixa.

Estimeu la natura,
venereu-la molt fort,
ella sempre modesta
us dona el seu tresor.

(bis)

Defugiu la rutina,
defugiu els honors,
la creació és sincera
sols si rima amb esforç.

On estiguis Casals
ens has fet més humans,
gran mestre de la llengua
la més universal.

Si tinguéssim el geni de Pau Casals,
seguiríem fidels
als nostres ideals.
L'home és part del món:

Per què porta banderes?
Aprendre i ensenyar
no tenen cap frontera.

Harmonia i pau
per a vincles fraters
canviarien el món
en un concert etern.

(bis)

Perquè era modest
l'homenet del Vendrell,
ens deixà un tresor
escrit per violoncel.

J'AI ENVIE

Lletra: Bea Ortega

Música:

J'ai envie de tomber amoureuse
de planer à dix mètres du sol,
redessiner la candeur sur mes lèvres,
que mon cœur prenne son envol.

Terrible, lucide,
fantasmes torrides,
je me résigne, je m'endors.
La journée sera longue.

J'ai envie de tomber amoureuse,
de renverser mon verre de vin sur toi,
fondre de honte et puis rougir,
que ma langue fourche en hiéroglyphes.

Terrible, lucide,
fantasmes torrides,
je me résigne, je m'endors.
La journée sera longue.

Où est passé le décor
de Barbie et Ken
en Andorre?
Où est passée mon idole?
Il bouquine ou bricole
ou bricole!

J'ai envie de tomber amoureuse,
que tu me dises que ma peau est soyeuse,
mourir de rire et d'insouciance,
sentir des frissons d'impatience.

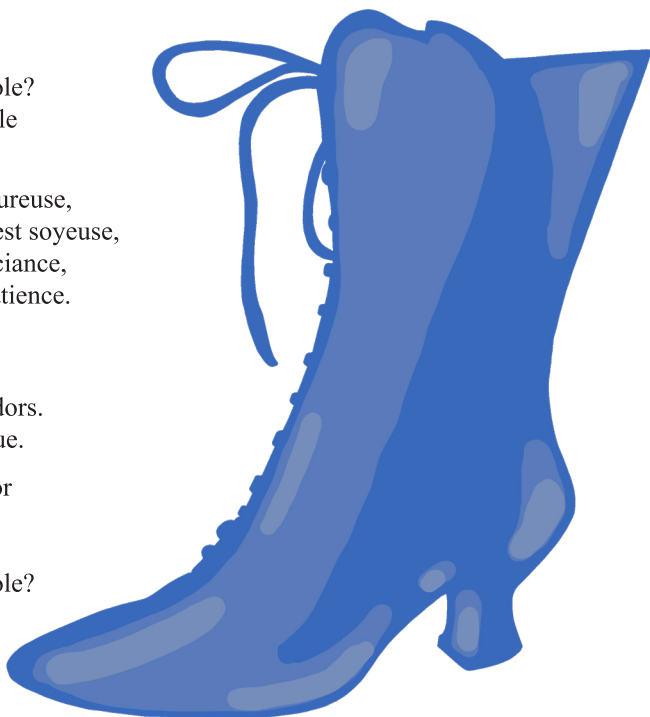
Terrible, lucide,
fantasmes torrides,
je me résigne, je m'endors.
La journée sera longue.

Où est passé le décor
de Barbie et Ken
en Andorre?
Où est passée mon idole?

Il bouquine ou bricole
ou bricole!
Il se morfond mon homme,
Il se renfrogne pour des babioles
Il se cache dans son monde.
Je suis un meuble, un meuble, un meuble
un meuble à dépoussiérer, à faire briller,
tout simplement un meuble.

Où est passé le décor
de Barbie & Ken
en Andorre?
Où est passée mon idole?
Il bouquine ou bricole
ou bricole!

J'ai l'espoir qui s'envole.

CAPA MITJANIT

Lletra: Gerard Jacquet

Música: Thelonious Monk *Round Midnight*

Tot el que cal fer ho faig,
ja ho faig,
tota la jornada treballa com cal,
m'és igual si em van manant,
sempre en ell estic pensant.

Cap a mitjanit, tinc cita
i quina cita!
Amb el més pre(u)at dels meus
amics,
és el meu estel, la llum
que m'espera allà dalt.

Al fons de cada rom,

engastada
hom diria que vaig col·locada
clavada, el cap alçat
cap al cel embromat
espero amb destret tant d'estels
que em piquis l'ullet.

Cap a mitjanit soleta,
espero el teu veire de llum
matant la foscor.

En un ball tancat i dolç
voldria acabar...
a mitjanit.

PERFUM

Lletra: Aleix Renyé

Música: Patrick Badet

Rastre del teu perfum la nit fada,
ara romput per l'estelada,
(a)cariciant l'herba delicada
per sentits de fum arrecerada.

Sola a frisar de cops destructors
de tu, de l'home i l'espòs.
Com en són de dolços els plors!
O la baixa violenta morirem els dos.

Que lluny, que lluny
Que lluny, que lluny amor
els dies que recorres mut.
Que trist, que trist, que trist!
M'he donat i ja no visc. Oh, oh...

Blanca en temps de foscor,
fosca en temps de blancor,
agram en temps de flors

i flors seríem units els dos.

El teu perfum, l'únic que em resta
m'impregna des que feres la conquesta.
M'humilio aquest vespre fent-te una festa
fent-se la brisa d'un petó,
ànima hi està.

Que lluny, que lluny
que lluny, que lluny amor,
els dies que recorres mut!
Que trist, que trist, que trist!
M'he donat i ja no visc. Oh, oh...

Que lluny, que lluny
que lluny, que lluny amor
els dies que recorres mut!
Que trist, que trist, que trist!
M'he donat i ja no visc. Oh, oh...

RES NO M'IMPRESSIONA

Lletra: Glòria Varona

Música: Pancho Varona *No me importa nada*

Tu jugues a estimar-me,
jo jugo a que et creguis que t'estimo,
buscant una coartada
donant-me una passió que jo no espero.

I res no m'impessiona.

Tu jugues a enganyar-me,
jo jugo a que et creguis que m'enganyes,
sempre dius ximpleries
que parlen del desig i de l'amor.

I res no m'impessiona,
que riguis o somiïs
que diguis o que facis.

I res no m'impessiona, res
per més que ho intentis
estic jugant i res no m'impessiona.

Tu jugues a tenir-me
jo jugo a que et creguis que soc teva
serena i confiada
invento les paraules que et fereixen.

I res no m'impessiona.

Tu jugues a oblidar-me,
jo jugo a que et creguis que m'importes.

Conec bé la jugada,
puc calcular en les distàncies curtes.

I res no m'impessiona, res
que riguis o somiïs
que diguis o que facis.

I res no m'impessiona,
per més que ho intentis,

que diguis o que facis.

I res no m'impessiona.

I res no m'impessiona,
que riguis o somiïs,
que diguis o que facis.

I res no m'impessiona,
queda pitjor que deixis,
que diguis o que vagis.

I res no m'impessiona,
que pugis o que baixis,
que entris o que surtis,
I res no m'impessiona.

CASABLANCA

Lletra: Bea Ortega

Música:

Casablanca, embrujada
Casablanca, me hipnotizas.
Medina zuïna*

Casablanca me vio nacer
y siempre yo la imaginé
blanca, feliz y luminosa.

Casablanca me han contado
que ahora es una gran ciudad,
me llama un dulce aroma azafrán.

Miradas tostadas, picantes,
velos de seda, brillantes,
tan lejos, tan cerca, enigma.

Dar Beida, ciudad de mis sueños,
nunca te olvidaré,
Dar Beida, ciudad del recuerdo
conmigo te llevaré.

Aquella plaza de Verdún
que vio a mi madre nacer,
me pregunto si existe aún.

Rayos de sol acariciando
grandes platos dorados
barullo insistente de los mercados.

Miradas tostadas, picantes,
velos de seda, brillantes,
tan lejos, tan cerca, enigma.

Dar Beida, ciudad de mis sueños,
nunca te olvidaré,
Dar Beida, ciudad del recuerdo
conmigo te llevaré.

* bonica, en àrab

SONGES

Lletra: Bea Ortega

Música: Samir Mouhoubi

« Songes » parle de partage. Elle parle de scènes de la vie, de magie sur scène, car tous les instants passés avec eux, mes élèves, avec vous, sont des moments privilégiés.

Des visages d'enfants boivent mes paroles,
me regardent fixement, comme si j'étais leur idole,
assurément, assurément.

Je sais que je les aime parce qu'ils sont en chantier,
dans leurs yeux la candeur, des fleurs sur les cahiers,
délicatement, délicatement.

Oui ma place est aussi sur scène,
sur d'autres planches que l'estrade
et la poussière de craie qui me toise
que cache l'envers de l'ardoise.

Je m'en remets à l'univers
au bon vouloir de la terre
Música del alma de mil colores
despierta la luz de los proyectores. *(bis)*

Ils sont fort vulnérables, il y a tant de justesse
dans leurs yeux qui pétillent, à la moindre promesse,
innocemment, innocemment.

J'attends, comme Cendrillon serrée dans les spirales
de mon classeur de chansons, que vienne l'inspiration,
impatiemment, impatientement.

Oui ma place est aussi sur scène,
sur d'autres planches que l'estrade
et la poussière de craie qui me toise
que cache l'envers de l'ardoise.

Je m'en remets à l'univers
au bon vouloir de la terre
Música del alma de mil colores
despierta la luz de los proyectores. *(bis)*

Des visages d'enfants boivent mes paroles,
je vous raconterai ce que dit l'évidence.

MONGOLIE

Lletra: Beatriz Ortega

Música:

Bercé au rythme de la steppe
cuivre, or et dunes rebelles,
il suit une étrange lumière,
rêveur, il défie le tonnerre.

À l'abri des regards rebelles
des lois intemporelles,
il suit le vol royal
des ailes de l'idéal.

Sur son cheval
ici je suis le roi du monde.

Sur mon cheval
le vent éloigne les mauvaises ondes,
sur mon cheval ici
je suis le roi du monde,
sur mon cheval
et je nargue tous les démons,
tous mes démons.

Bercé au rythme de la steppe
cuivre, or et dunes rebelles
il suit le vol royal
des ailes de l'idéal.

Sur son cheval
ici je suis le roi du monde.

Sur mon cheval
le vent éloigne les mauvaises ondes,
sur mon cheval
je suis le roi du monde,
sur mon cheval
et je nargue tous les démons,
tous mes démons,
tous mes démons.
Sur mon cheval.

AVUI

Lletra: Beatriz Ortega

Música:

Si surts, el dia és gris i plou
i tens un núvol al damunt,
si dels contratemps en tens prou
per treballar mai ets a punt,

Si a la feina no t'escolten,
les hores no s'acaben mai,
vas al cafè i et cau a sobre
i res no va com esperaves.

Si Perpinyà se't fa petita
sempre veus la mateixa gent,
el Castellet gira l'esquena
al teu desig que és absent.

Refrany

Avui cantem i cantem i beguem.
Com a tresor sols tenim el present,
de res serveix ofegar-se en problemes
perquè tard o d'hora remunten les penes.

Si la rutina et devora
i n'estàs fart i la rebutges
i no esperes impacient
aquests diumenges que s'assemblen.

Si el teu amor respira el tedi
i les mirades són glaçades,
els cops de porta es multipliquen
i no controles el teu odi.

Part parlada:

A vegades tens la sensació
que tot s'ensorra
que no tornaràs a veure la llum,
però has de saber mirar el sol,
assaborir els petits instants de felicitat.

Confia en tu i camina,
no abaixis el cap
que les gelosies no et devorin
i que els teus anhels cantin.

SIN TI

Lletra: Bea Ortega

Música:

La vida no tiene sabor,
no tiene sabor sin ti,
la vida no tiene color
no tiene color sin ti.

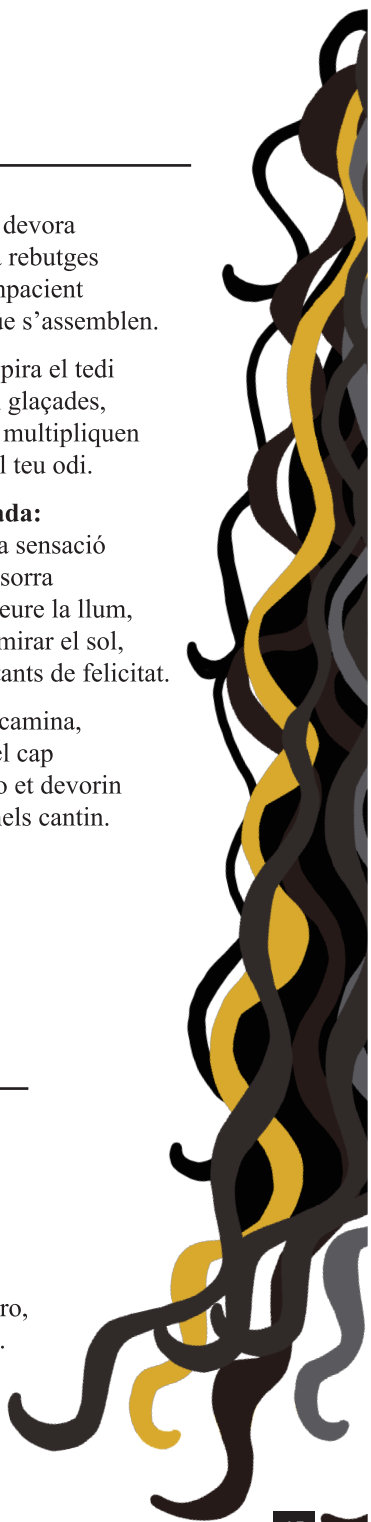
Quiero verte en la playa,
quiero verte en la playa
esta noche.

Juntos miraremos el mar

y podremos soñar. *(bis)*

Quiero verte en la playa,
quiero verte en la playa
esta noche.

Miro que bonito lo que quiero,
lo que quiero eres tú *(bis)*.
Si la luna es joven,
la noche no espera.

ABUELA

Lletra: Bea Ortega

Música:

Pulseras de oro pasean por tus muñecas,
en mis dulces sueños de niña eres princesa,
el mantón de largos flequillos cubre tus hombros
erguida y feliz desafías todo el mundo.

En la foto sepia, divina, acaricias mi infancia
pequeña mujer pelirroja, siempre risueña.

Dime si aún huele a jazmín
envuelta en las nubes,
cuéntame un final feliz
con tu perfume.

Atrás del coche del papá se te iba la mirada,
por el cristal ahumado desfila tu vida,
aún oigo coplas de amor en la cocina
besitos que se deslizan por tus mejillas.

Vuelve a unir nuestras almas
con tu ganchillo
con hilo de perlas
y mimos de terciopelo.

Dime si aún huele a jazmín
envuelta en las nubes,
cuéntame un final feliz
con tu perfume.

Espero impaciente volver a encontrarte.

CANTA

Lletra: Bea Ortega

Música:

Canta, mueve tu cuerpo, salta,
Derrocha loca energía
porque la vida no nos ata.

Canta olvídate de los problemas
y deja atrás todas tus penas
que a cada día sigue otro día.

Si tu cabecita da más vueltas
que un ventilador,
deja por lo menos que te inunde
de aire fresco y buen humor.

Canta, despierta y cómete el mundo
ya solo tienes un segundo
para vivir algo rotundo.

Canta, saldrás ganando si lo haces
con la vida harás las paces,
conseguirás momentos dulces
si tu cabecita...

(rap) siente vibrar todo tu cuerpo.

Así eres tú, sí, sí, sí.

Cuando estás libre, sonríe
también tu corazón.

Y mueve tu cadera,
y mueve tu deseo
y déjate llevar
que sí, que sí
que sí, que sí, que sí.

PERPINYÀ

Lletra: Bea Ortega

Música:

Ai Perpinyà !!!

Perpinyà, bonica ciutat, mais...

J'ai écrit cette chanson un jour où je me sentais particulièrement en insécurité, en soirée, rue Foch. Exactement.

Quan la ciutat tanca les parpelles,
quan fatalment el pas s'accelera,
quan la claror es torna poruga,
em tens amb l'ai al cor, Perpinyà.

Quan mans esteses ara reclamen,
quan les mirades fosques despullen,
quan les converses es fan discretes
em tens amb l'ai al cor, Perpinyà.

Tants anhels, tan poc renou.
Es fa tard, val més tornar,
tocarem el dos, que ja són les nou.

Ara dolça, ara irritant,
m'has deixat de fer costat,
i t'has disfressat, de bona ciutat.

Perpinyà, un altre diumenge desert,
arrossego la solitud amb destret.
Carrerons adormits i plorans
esperen, impacients, dies feiners.

Sempre la mateixa tornada,
no em sento lliure,
gran poble, petita ciutat,
la nostra història és odi, és amor...

CHOCOLAT

Lletra: Bea Ortega

Música: Freddy Tarradellas

Cette chanson devrait vous remonter le moral et titiller vos papilles.

Elle vous apportera un peu de douceur en temps de crise.

J'aime le chocolat noir à 70% de cacao,
Accro... Afro (*bis*)

La xocolata em transporta,
em té completament boja
pel camí de les aromes,
jugant amb el paladar.

La xocolata m'embriga
sensual, voluptuosa,
vellutada i amarga,
al ritme d'un dolç pecat.

J'aime le chocolat noir à 70% de cacao,
Accro... Afro (*bis*)

Le délire des épices,
le temps d'un caprice,
tu titilles mon palais
de ta caresse veloutée.

Je suis avec Olivia
au club des femmes chocolat,
pour ce moment délicat,
perdue quand t'es pas là
chocolat.

J'aime le chocolat noir à 70% de cacao,
Accro... Afro (*bis*)

Le délire des épices,
le temps d'un caprice,
nectar délicat...
chocolat.

Bea, (Beatriz i també Beatriu i Béatrice) Ortega, va néixer el 30 d'octubre del 1967 a Casablanca al Marroc, de pares amb doble ciutadania, francesa i espanyola. Va créixer i educar-se a Barcelona i Perpinyà, enriquida pel multilingüisme i la multiculturalitat. Després d'una terrible malaltia a la qual va oposar la força de la seua creativitat, estimant, escrivint, cantant, ballant, fent vídeos, nos va deixar el 10 d'octubre del 2015. Com més l'acorralava la malaltia més pensava en relacionar-se amb els altres, com per fer memòria del seu passatge impactant par la Catalunya del Nord. Professora de català (i castellà) dinàmica i dedicada, compositora i cantant apassionada, la Bea no en sabia de mediocritat.

aplec
ASSOCIACIÓ
PER A L'EN
SENYAMENT
DEL CATALÀ

*singlantana*sound
Arxiu sonor de Catalunya del Nord

OPPLC
// OFFICINA PÚBLICA de la LLINGÜA CATALANA

PIRINEUS
ORIENTALS
• el Departament •

La Région
Occitanie
Pyrénées - Méditerranée

parlem
una
cultura
viva
nos langues occitane et catalane